

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 900/2025
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Весне Мاستиловић, Владиславе Милићевић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца мал. АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ, а чији је пуномоћник Марко Јовановић, адвокат из ..., против тужених ЈКП Житорађа и Општине Житорађа, коју заступа Општински правобранилац Општине Житорађа, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу првом изреке решења Вишег суда у Прокупљу Гж 460/24 од 14.11.2024. године, у седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу првом изреке решења Вишег суда у Прокупљу Гж 460/24 од 14.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу првом изреке решења Вишег суда у Прокупљу Гж 460/24 од 14.11.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 460/24 од 14.11.2024. године, ставом првим изреке, делимично је уважена жалба тужених и преиначено решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П 482/23 од 19.02.2024. године, тако што су обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате 112.450,00 динара. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против става првог изреке правноснажног решења о трошковима парничног поступка донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Ревизијом тужиоца се, с позивом на погрешну примену материјалног права, оспорава висина накнаде која му је призната правноснажним решењем о трошковима парничног поступка. По оцени Врховног суда, одлука о трошковима парничног поступка као споредног потраживања, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана. То није питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе. Ревизијски наводи о битној повреди одредаба парничног поступка нису посебно разматрани, јер се по изричитој одредби члана 404. став 1. ЗПП посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима парничног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиоца није дозвољена. Чињеница да је одлука о трошковима поступка побијаним другостепеним решењем преиначена, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**